

Fotografiet *Palast des Zweifels*, Lars Ø. Ramberg. Øverst: detalj.

Lars Ø. Rambergs (f. 1964) fotografi *Palast des Zweifels* ble opprinnelig kjøpt inn til Juridisk læringscenter i Domus Nova, og er nyprodusert i en større versjon til Domus Juridica. Fotografiet viser det tidligere DDR-regimets hovedsete, Palast der Republik, med ordet Zweifel (tysk for tvil) på taket. Dette var et omstridt bygg som etter mye debatt i tysk offentlighet til slutt ble revet. Rambergs prosjekt gikk rett inn i den tyske debatten, men gjaldt også en mer overordnet diskusjon om et demokrati som rommer muligheter for debatt om ideologier, tapte utopier og nye perspektiver. Med sin plassering i en av lesesalene knytter verket an til studentenes hverdag der spørsmål om tvil og rett og galt står sentralt.

Kunstprosjektet i Domus Juridica er realisert takket være et spleiselag mellom KORO, Entra og Universitetet i Oslo, partene bidrar med 1 million kroner hver. KORO har ledet kunstprosjektet med ansvar for prosjektstyring og gjennomføring.

Retttøstegning, Lotte Konow Lund. Verket iscenesetter interiøret i lagmannsretten i fullskalaformat ved at utskårete former i svart granitt er nedfelt i gulvet.

På forsiden: *Queens of the Tear Duct*, Tiril Hasselknippe.

Besøksadresse: Kristian August gate 15-21, 0130 Oslo

Kunstnere: Tiril Hasselknippe, Marianne Heier, Lotte Konow Lund, Steinar Haga Kristensen, Lars Ø. Ramberg.

Ferdigstilt: Januar 2020

Kuratorer: Elisabeth Byre, Harald Fenn

Prosjektleder KORO: Elisabeth Tetens Jahn

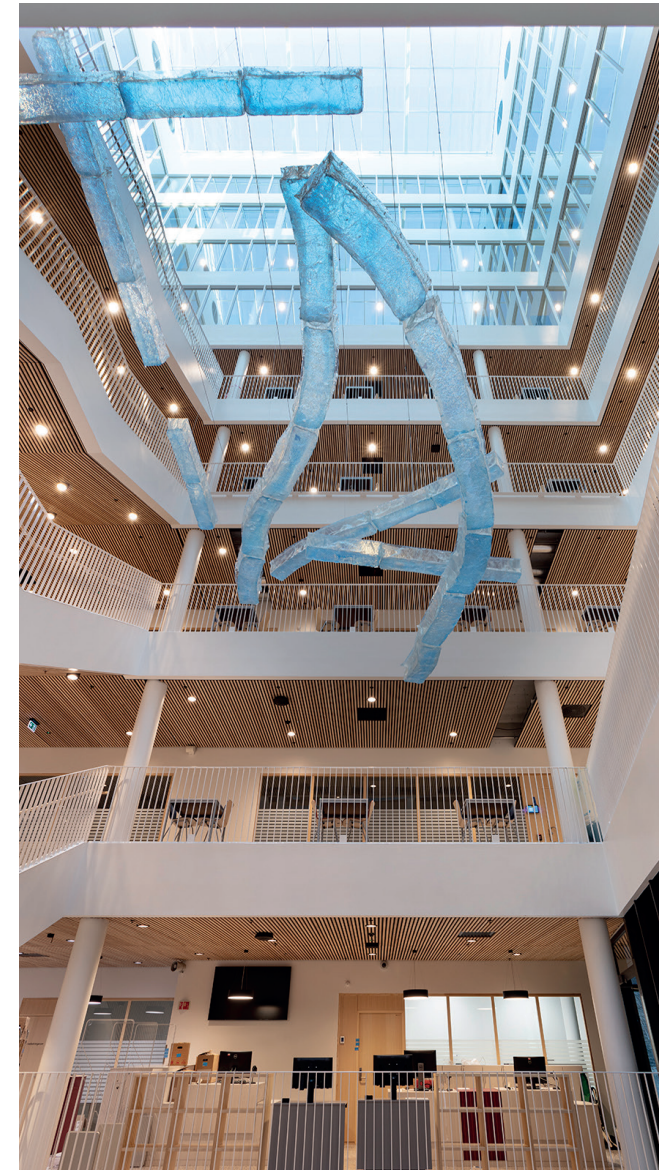
Kunstansvarlig ved UiO: Ulla Uberg

Foto: Werner Zellien/Niklas Hart

Copyright, alle kunstverk: © BONO 2020

KORO
KUNST | OFFENTLIGE ROM

KUNSTEN I DOMUS JURIDICA

KORO
KUNST | OFFENTLIGE ROM

Tiril Hasselknippe, Marianne Heier, Lotte Konow Lund og Steinar Haga Kristensen har utarbeidet hvert sitt kunstprosjekt for nybygget til Det juridiske fakultetet.

Verkene belyser ulike sider av kompleksiteten i det juridiske feltet, og inviterer samtidig til nysgjerrighet, åpenhet og ettertanke.

Domus Juridica ligger på Tullinløkka i Oslo, kun et steinkast fra de gamle universitetsbygningene og Universitetets aula. Arkitektens ambisjon for bygget er at det skal forsterke og gå i dialog med kultur- og kunnskapsaksen Nasjonalgalleriet og Kulturhistorisk museum, Universitetets aula, de historiske universitetsbygningene og Studenterlunden.

Kuratorene Elisabeth Byre og Harald Fenn har valgt kunstnere med svært ulike tilnærminger, både konseptuelt, i materialbruk og i form. Et overordnet ønske for kunstprosjektene har vært å inkludere arbeider som forholder seg til byggets arkitektur og stedets funksjon – som ramme for utdannelsen av morgendagens jurister og kriminologer.

Steinar Haga Kristensens (f. 1980) veggmaleri *Et samfunnsornament*, er utført i fresco, en tidkrevende teknikk der pigmentene preges inn i murveggen. Denne teknikken har en sterk tradisjon både i europeisk og norsk kunsthistorie. Felles for denne type monumentale arbeider var troen på at kunsten kunne og burde spille en viktig rolle i offentligheten. Maleriet viser en repeterende bevegelse, som strekker seg langs hele veggen. Bevegelsen ender i et møte mellom to stringente figurer, og overrekkelsen av et hvitt papirark, som i denne sammenhengen kan leses som et verdidokument eller kanskje en kontrakt?

I første etasje finner vi også et omfattende arbeid av **Lotte Konow Lund** (f. 1967). *Rettstegning*, en tegning i sort granitt, er plassert i kantineområdet og iscenesetter lagmannsretten i fullskalaformat ved at utskårede former er nedfelt i gulvet. De som er i rommet, vil befinne seg på ulike sider i en rettsal og i rettsystemet, uten at de nødvendigvis er klar over det selv. Kunstverket fortsetter i gangpassasjen utenfor, der tre andre former som også er nedfelt i gulvet skal illustrere tilhørerbenker. Slik trekkes også verket ut i gatebildet.

I byggets atrium svever **Tiril Hasselknippes** (f. 1984) *Queens of the Tear Duct*, en skulpturell installasjon av transparente, lyseblå former støpt i epoxy og glassfiber. Disse gir assosiasjoner til vann, og kunstneren ser dem i forlengelse av antikkens akvedukter, vannsystemet som ble en av sivilisasjonens avgjørende oppfinnelser. Formene er satt sammen i ulike lengder og høyder og danner et system som likner delvis overlappende veier. Slik ønsker kunstneren å skape en

forbindelse til en av vår tids viktigste infrastrukturer – veisystemet. I overført betydning kan kunstverket leses som et bilde på samfunnets og rettsystemets infrastruktur – lovverket.

Marianne Heier (f. 1969) har i kunstprosjektet *ACT* plassert en sokkel av larvikitt i byggets bibliotek. På sokkelen vil det ligge en skinninnbundet praktbok med kopier av alle sakspapirer fra en pågående rettsak. Omfanget av boken vil øke i takt med sakens varighet, som ved åpningen av bygget ikke er avgjort. Derfor vil monteret stå tomt når bygget åpnes. Saken omhandler en gruppe statsløse kurdiske flyktninger med bakgrunn fra Iran, som etter norsk rettspraksis ikke får innvilget oppholdstillatelse i Norge. NOAS (Norsk organisasjon for asylsøkere) fører rettsaken på deres vegne. Heier stiller sitt kunstbudsjett i prosjektet til rådighet for NOAS og rettsaken. Plakaten som henger ved sokkelen, viser utdrag fra sakspapirene. Dette materialet danner også utgangspunkt for en tale Heier fremførte ved åpningen av bygget.

Marianne Heiers kunstprosjekt *ACT* består av en rettsprosess, en sokkel i larvikittstein, en tale og en plakat.

Øverst: Utsnitt av veggmaleriet *Et samfunnsornament* av Steinar Haga Kristensen.